

Ο Δημήτρης «Μάκης» Σαλιάρης εγκατέλειψε τα εγκόσμια χθες, 15 Οκτωβρίου 2015. Ακριβώς 71 χρόνια και δυο μήνες μετά την γέννησή του. Είχε έρθει στον κόσμο ανήμερα της Παναγίας του '44. Σε αυτό το χρονικό διάστημα, σε αυτό το πέρασμα έζησε μια πλούσια ζωή, έναν βίο γεμάτο από εμπειρίες.

Όπως καταγράφει ο φίλος του Οδυσσέας: «... ήταν ο άνθρωπος που θα έδινε τα τελευταία του χρήματα για να κάνει τραπέζι στους φίλους του. Γεννήθηκε πλούσιος και πέθανε πτωχός, γιατί μοίρασε στη ζωή του απλόχερα την χαρά, το κέφι, τον ενθουσιασμό και ότι άλλο είχε και δεν είχε.»

Κάποιος άλλος φίλος του, είχε προ 20ετίας διηγηθεί, πως όταν έχασε, μπροστά στον Μάκη, κατά τη διάρκεια θαλάσσιων σπορ ένα ακριβό ρολόι, ο εκλιπών έλυσε το μπρασελέ του δικού του, εξίσου ακριβού και του το έδωσε με την προτροπή να μην στεναχωριέται.

Ο Μάκης, έκανε την είσοδό του στον μικρόκοσμο των Ελληνικών αγώνων αυτοκινήτου το '69. Δυο μόλις χρόνια αργότερα, την πρώτη Κυριακή του Οκτωβρίου του '71, στη Ρόδο, όπου αγωνίζεται με την GTA του φίλου Γιάννη «Μαύρου» Μεϊμαρίδη, που έχει περιέλθει στην κατοχή του, βιώνει την πιο σκληρή πλευρά των αγώνων. Είναι παρών στον βαρύτατο τραυματισμό του Γιάννη ο οποίος, μετά από τρία 24ωρα εξέπνευσε.

Ο Σαλιάρης συνέχισε να αγωνίζεται για άλλα 26 χρόνια σημειώνοντας εκατοντάδες διακρίσεις και δεκάδες τίτλους. Πριν από αυτήν την δραστηριότητα, είχε ήδη μια ξεχωριστή καριέρα ως μουσικός. Ήταν περίτεχνος ντράμερ, κατά πως ομολογούν όσοι κατέχουν από νότες και τον είχαν ακούσει. Είχε παίξει στους Stormies. Στο συγκρότημα εκείνο, συμμετείχαν ο Ντέμης Ρούσσος και ο Λουκάς Σιδεράς οι οποίοι αργότερα συνέστησαν μαζί με τον Βαγγέλη Παπαθανασίου τους Aphrodite's Child. Επίσης έπαιξε και στους We Five, ενώ δεν είναι καθόλου μύθος ότι είχε παίξει και με τον Eric Clapton, το οποίο σε μια συνέντευξη του εκθείαζε για τις μουσικές του δεξιότητες.

Εξάλλου αυτή η γνωριμία ομολογείται και στην αυτοβιογραφία του σπουδαίου Βρετανικού μουσικού όπου ευχαριστεί τον Έλληνα ντράμερ, για την βοήθεια που του παρείχε όταν βρισκόταν στη χώρα μας. Μένοντας στα μουσικά δρώμενα, να αναφερθεί η τραυματική, για τον Μάκη, εμπειρία του θανάτου των φίλων του, τον Οκτώβρη του '65, Γιάννη Κρασούδη, Θάνου Σουγιούλ σε τροχαίο δυστύχημα. Λίγες μέρες αργότερα 17 Οκτωβρίου του '65 στην μνήμη των εκλιπόντων δόθηκε συναυλία των Juniors στην Τερψιθέα, όπου έπαιξε ο Eric Clapton και ο Μάκης ήταν παρών.

Κι' αν ο Οκτώβρης μήνας φαίνεται να σημαδεύει, τούτη την παρέα, ας αναφερθεί ότι τον Οκτώβριο του '85 χάνει τη ζωή του σε τροχαίο, ο Εύρης Παρίτσης, μαέστρος και μέλος των Juniors

Η μουσική και ο νυκτερινός βίος ήταν η κυρίαρχη επαγγελματική του κατεύθυνση, από το '80 και μετά. Οι παλιότεροι ίσως θυμούνται το κατάστημα πωλήσεως αυτοκινήτων που διατηρούσε στο τέλος της δεκαετίας του '70 στη λεωφόρο Κηφισίας απέναντι (τότε) από τα εκπαιδευτήρια Ζηρίδη με την επωνυμία «Αυτοκίνηση». Οι πρεσβύτεροι θα θυμούνται επίσης, τη διαφορετικότητα εκείνου του κτιρίου, που ακριβώς λόγω σχήματος είχε βαφτιστεί και παγόδα. Το Ιούλιο του '79, καθώς ο τότε υπουργός Συντονισμού της κυβέρνησης Κων. Καραμανλή, Κων. Μητσοτάκης, αποφασίζει εν μια νυκτί τον διπλασιασμό των δασμών και της εισφοράς των εισαγομένων αυτοκινήτων, η αγορά παγώνει.

Στην μεγάλη αυτή κρίση, ο Μάκης παίρνει την τολμηρή απόφαση να εγκαταλείψει την εμπορία αυτοκινήτων, να στραφεί στη νυκτερινή διασκέδαση και να γυρίσει την «Αυτοκίνηση» σε club. Τις επόμενες δεκαετίες κυριάρχησε στην νυκτερινή Αθήνα, δημιουργώντας νέα δεδομένα. Δεν θα ήταν υπερβολή, αν γραφόταν ότι προκάλεσε μια αλλαγή στον τρόπο διασκέδασης των Αθηναίων, ότι έφτιαξε μια νέα τάξη πραγμάτων, ότι άλλαξε την μορφή της νύκτας, τουλάχιστον στο πιο κοσμικό κομμάτι της, μα και σε αυτό, που φιλοδοξούσε να ανήκει εκεί.

Ταυτόχρονα συνέχισε να μετέχει και να διακρίνεται στους αγώνες. Αφησε τα saloon car, στράφηκε στον άγριο και άγνωστο κόσμο των μονοθεσίων και ξεχώρισε, τόσο με τον τρόπο εμπλοκής του, όσο και με τις επιδόσεις του. Διέφυγε, μάλιστα από ένα τρομακτικό ατύχημα το '90, στην ανάβαση Ριτσώνας, όπου για λίγα εκατοστά δεν απέβη μοιραίο. Ολοκλήρωσε τον αγωνιστικό του κύκλο το 1997.

Ατυχώς το τέλος της ζωής του ήταν οδυνηρό. Ήταν από τις εκείνες τις περιπτώσεις όπου ο θάνατος έρχεται λυτρωτικά.

Μια σειρά από δέκα εικόνες, θα μας τον θυμίσουν στα νιάτα του και στην αγωνιστική του ακμή. Ας τεθεί υπ' όψιν, ότι η αγωνιστική του ομάδα ήταν πρότυπο από κάθε άποψη. Αγωνιστική, εμφάνισης, οργάνωσης. Όταν μάλιστα ξεκίνησε την συνεργασία του με την Philip Morris, ξεπέρασε τα, τότε, στενά Ελληνικά πλαίσια.

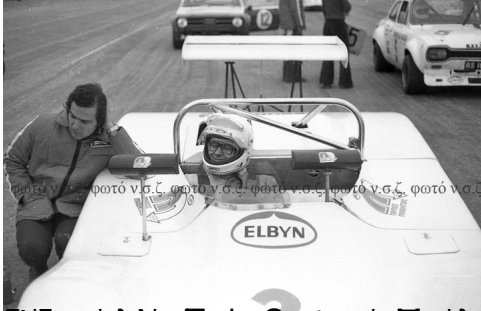
Κυριακή 11 Φεβρουαρίου 1973. Στο Τατόι λίγα λεπτά πριν την εκκίνηση συνομιλεί με τον Κώστα Καλύμνιο. Το τετράφυλο της Autodelta στο στήθος του, μας μαρτυρά ότι αγωνίζεται με Alfa. Θα τερματίσει 3ος γενικής, πίσω από την A110 του «Σιρόκο», και την GTAm του Γιώργου. Ήταν μια συμμετοχή της Citral, της οικογενειακής επιχείρησης, παρασκευής, συσκευασίας χυμών.

Από αριστερά προς δεξιά: ο Μάκης Κωνσταντίνου, ο Μάκης Κωνσταντίνου και ο Μάκης Κωνσταντίνου. Φωτογραφία: Μ. Κωνσταντίνου/Α. Κωνσταντίνου

Η Α. Κωνσταντίνου, η Α. Κωνσταντίνου και η Α. Κωνσταντίνου. Φωτογραφία: Μ. Κωνσταντίνου/Α. Κωνσταντίνου

Η Α. Κωνσταντίνου, η Α. Κωνσταντίνου και η Α. Κωνσταντίνου. Φωτογραφία: Μ. Κωνσταντίνου/Α. Κωνσταντίνου

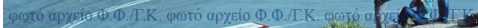
Η Α. Κωνσταντίνου, η Α. Κωνσταντίνου και η Α. Κωνσταντίνου. Φωτογραφία: Μ. Κωνσταντίνου/Α. Κωνσταντίνου

Η Α. Κωνσταντίνου, η Α. Κωνσταντίνου και η Α. Κωνσταντίνου. Φωτογραφία: Μ. Κωνσταντίνου/Α. Κωνσταντίνου

Νοέμβριος 1978. Ριτσώνα, Σιπυλίας

Πρόλογος